

פשת של רבי נחמן אברסל

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב', סז)
טוב להגיד ולשיר לַ נְחָמָה נְחָמָה מְאוֹמָן לזכות לכל הישועות

ואהרן מה הוא ... (טז,יא)

כל המחלקת שעל הצדיק אמת הם מבחינת שלא כסדר, שרוצים החולקים להפך האמת מסדרו האמתי ואומרים על הצדיק סברות הפוכות מן האמת לאמתו. ועל כן התיקון לזה הוא לבטל עצמו באמת לה' יתברך בחינת 'מה', ועל ידי זה נכלל הכל בבחינת כסדר ונתבטל בחינת שלא כסדר, ועל ידי זה יתבטלו ויפלו כל השונאים והחולקים, שניקתם מבחינת שלא כסדר. ועל כן משה רבנו, עליו השלום, בעת שהיה מחלקת עליו ועל אהרן, אמר 'ונחמו מה', וכן: 'ואהרן מה הוא וכו'', היינו בחינת ביטול הנ"ל, שזה עיקר התיקון. (לקוטי הלכות - הלכות עדות ה', אות ה' לפי אוצר היראה - מחלוקת, אות מ"א)

ויאבדו מתוך הקהל ... (טז,לב)

הרבה הרבה אנשים נאבדו משני עולמות על ידי שאוהזים במחלקת על הכשרים ויראים אמתיים, כי בכל מקום שיש מחלקת, יש שם ניצוצי קרח דתן ואבירים, כמובא, ובהם נאמר: 'ויאבדו מתוך הקהל'. אך אף על פי כן סוף כל סוף עתידין גם הם להתבקש ולהמצא ולהתתקן, ועיקר תקונם יהיה על ידי העבודה של אלו הכשרים בעצמם, שחלקו עליהם ורדפו אותם, כי אלו הצדיקים והכשרים ותמימי דרך ההולכים בתורת ה' באמת, עיקר שלמות עבודתם הוא מה שזוכין לכסופין טובים בכל עת, ואינם מסתפקים עצמן במדרגתם ועבודתם, רק אפילו כשמגיעין למעלה יתרה בעבודת השם, אף על פי כן הם נכספין מאד מאד לזכות למעלה יתרה עוד ביותר בעבודת השם, ודורשים ומבקשים ומחפשים בכל עת לזכות לשלמות יותר בעבודת ה', כמחפש אחר אבדתו, ומתחננים לפניו יתברך הרבה על זה. וכמו שמצינו אצל דוד המלך, עליו השלום, שמעלתו היה גבוה מאד מאד, אף על פי כן בסוף תמניא אפי סיים: 'תעיתי כשה אבד בקש עבדך וכו''.

ומזה יכולין להבין מרוחק קצת גדל מעלת קדשת הצדיקים והכשרים אמתיים וגדל קדשת הכסופין דקדשה שלהם, ובודאי הם פועלים בתפלתם ומבקשים 'בקש עבדך' וכו', ועתידים בודאי להתבקש, ובכחם וזכותם יתבקשו ויעלו כל אבדות כלם, עד שיעלו על ידי זה גם כל החולקים עליהם והרחוקים מהם וישובו כלם אליהם. וכל זה מרמז בדברי רבותינו ז"ל שאמרו: עדת קרח עתידה להתבקש ולעלות; כתיב 'ויאבדו מתוך הקהל', ובדוד הוא אומר: 'תעיתי כשה אבד בקש עבדך' מה אבדה שנאמר בדוד עתידה להתבקש, אף כאן אבדה העתידה להתבקש וכו', היינו כנ"ל. (לקוטי הלכות - הלכות אומנין ד', אות ל"ה לפי אוצר היראה - מחלוקת, אות נ"ו)

את מחתות החטאים האלה ... (יז,י)

וזהו בחינת פגם קרח שהוא בחינת המחלקת של המתנגדים על הצדיקים והחסידיים האמתיים, שכל כחם מחמת הלמוד שלהם שלמדו תורה. קצתם לומדים בגפ"ת (גמרא, פירוש רש"י, תוספות), ויש שלומדים גם קבלה וכתבים אבל מעשיהם אינם כהגון, ויש מהם מקלקלים לגמרי רחמנא לצלן, ויש שאין יודעים מקלקולם כל כך אבל על כל פנים הם מתרשלים בעבודת ה' ואין מתפללים בכוונה וביגיעות, ורודפים אחר ההבל של ממון וכבוד והתנשאות וכיוצא, והם מתגרים בהכשרים ויראים תמימי הדרך ההולכים בתורת ה' באמת העוסקים בתפלה ובמעשים טובים בכח ובכוונת הלב לשמים, והם עומדים בכל פעם וחולקים עליהם בכמה מיני רדיפות וליצנות בלי שיעור.

וזה בחינת עדת קרח, כי קרח היה חכם ולמדן גדול, ועיקר הפגם שלו — שרצה להפריד בין למדן וצדיק, כאילו עיקר המעלה הוא בחינת למדן לבד. וזהו שאמרו (במדבר טז, א): כי כל העדה כלם קדושים וכו', ודרשו רבותינו ז"ל (תנחומא שם ד): כלם שמעו בסיני אנכי ה' אלקיך וכו', היינו שאמרו מאחר שכלם שמעו אנכי וכל עשרת הדברות שהם כלל התורה, אם כן אין

למשה ואהרן שום מעלה והתנשאות, כמו שכתוב שם: ומדוע תתנשאו על קהל ה'. וזה בחינת פגם הנ"ל שסמכו על הלמוד לבד וכפרו בעיקר האמת. כי עיקר המעלה וההתנשאות אמת של כל אחד מישראל על חברו הוא רק על ידי מעשים טובים, כי לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה (אבות פ"א), וכמו שאמרו רבותינו ז"ל: שלא יהא אדם קורא ושונה ובוטט ברבו ובאביו ובמי שגדול ממנו וכו'. כי אם היו מאמינים בהאמת שהעיקר הוא קיום התורה, לא היו אומרים 'ומדוע תתנשאו וכו', כי היה ראוי להם להבין האמת שמה ואהרן קדשתם גבה מאד מאד, והם משקעים עדיין בתאוות עולם הזה כמו שאמרו רבותינו ז"ל על פסוק (שם יז, א): את מחתות החטאים וכו' — הם חטאו על נפשותם וכו'. אבל הם רצו להפריד בחינת למדן מצדיק, כאילו העיקר הוא למדן וכו'. וזהו: ויקח קרח, ותרגם אונקלוס: ואתפלג קרח, שחלק למדן מצדיק וכנ"ל.

ועל כן אמר לו משה (שם טז, ו): קחו לכם מחתות וכו', שיקריבו קטרת. וכמו שפירש רש"י: הא לכם קטרת החביב מן הכל וכו'. היינו שמה אמר להם הריני מראה לכם מי חביב לפני ה' יתברך. כי לפי דעת קרח העיקר הוא הלמוד והחכמה של התורה, אף על פי שאינו מקיימה כלל, ולא עוד אלא שחולק על הצדיק האמת שהוא משה שנתן התורה ומקיים את התורה בקדשה נפלאה, על כן אמר לו: הרי לך קטרת שחביב מן הכל, ותכנסו כלכם להקטיר, ונראה דבר מי יקום. כי קרח היה למדן וחכם גדול גם בחכמות הקבלה, וידע בודאי הסוד והכוונה של קטרת, ועל כן סמך על רב חכמתו לחלק על משה ואהרן ולבקש כהנה גדולה, מאחר שגם הוא יודע כוונת הקרבנות והקטרת. על כן אמר לו משה עתה נראה האמת: קחו לכם מחתות וכו' ואתה ואהרן איש מחתתו וכו' ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת וכו' והיה האיש אשר יבחר ה' הוא הקדוש. וקרח סמך על חכמתו ונתרצה לזה, כי סבר שקטרת שלו יתקבל מאחר שהוא חכם ולמדן כל כך ויודע דין וכוונות הקטרת כל כך.

אבל משה התרה בהם ואמר להם שסם המוות נתון בתוכו שבו נשרפו נדב ואביהוא, לומר שראוי להם ללמד קל וחמר מנדב ואביהוא שהיו צדיקים גדולים מאד, אף על פי כן מאחר שהקטירו קטרת שלא בזמנו נשרפו. כי 'נדב ואביהוא' הם בחינת 'בן עזאי ובן זומאי' שזה הציץ ונפגע וזה הציץ ומת, שאף על פי שהיו צדיקים גדולים, אבל שגו קצת כשנכנסו לפרסד והציצו יותר מדאי ונענשו, שזהו בחינת פגם נדב ואביהוא, כי הם בחינה אחת כמובא. ועל כן רמז להם משה שזיהרו שלא יתענשו על ידי הקטרת דייקא, כי גם נדב ואביהוא שהיו צדיקים גדולים לא יצאו בשלום על ידי שפגמו בבחינת ארבעה שנכנסו לפרסד, מכל שכן וכל שכן אתם. והם לא שמעו, וסמכו על חכמתם, ופגמו הפגם של 'אחרי שקלקל לגמרי וקצץ בנטיעות, כי זהו בחינת הפגם של קרח ועדתו שהפרידו בחינת למדן מצדיק וסמכו על חכמתם למודם, שזהו בחינת מקצץ בנטיעות, בחינת ואתפלג קרח. ועל כן היה ענשם שנשרפו על ידי אש הקטרת בעצמו, שזהו בחינת 'לא זכה' — נעשית לו התורה סם מוות' על ידי שמצייר אותיות התורה להפך, כי התורה בחינת 'אש' כמו שכתוב (ירמיה כג, כט): הלא כה דברי כאש. וכשפוגמין בה ומציירין האותיות להפך, מתגבר תבערת אש ממש רחמנא לצלן, כי מהאש יצאו והאש תאכלם (יחזקאל טו). (לקוטי הלכות - הלכות אומנין ד', אות ל"ה)

סיפור

[ספר נחל נובע - סיפור מלידתו של רבנו הקדוש]
...וארשום איזה מעשיות קטנות ששמעתי מפיו הקדוש ז"ל שסיפר שבימי נעוריו בעת עוסקו בעבודת ה' ביגיעה גדולה היה חפץ מאוד שה' יתברך יהיה מראה לו מופת למען תתחזק אמונתו יותר, והיה

מעתיך ומפציר ומרבה בתפילות לה' יתברך על זה, וסיפר שלושה מופתים שנעשה לו אז, **אחד:** כי במקום שהיה רגיל לילך בחוץ אנה ואנה ועסק בהתבודדות ודביקות לה' יתברך היה עומד באותו הדרך צלם גדול שלהם היינו שתי וערב כדרכם בפרט בכפרים, והיה מבבל אותו מאוד כי היה לו יסורים על שהשתי וערב עומד לנגדו בעת הילוכו בדביקות והתבודדות והתפלל לה' יתברך שיעשה לו מופת זה שיהיה נעקר הצלם ויגזור אומר ויקם ופתאום נעקר הצלם ונפל לארץ. **שני:** מעניין הדגים שהיה הולך לפני הנהר ורצה שיבואו לו דגים לידו בלי מצודה ונתקיים כך. **והשלישי:** שכחתי כמדומה שהיה מה שחפץ שיראה מת והפציר לה' יתברך על זה ונתקיים כך שבא אליו פתאום מת אחד והוא היה שוכב בחדרו היינו בהאלקיר שלו בבית חותנו, ונפחד רבנו ז"ל אז מאד מאד כי אז היה אצלו פעם הראשון שראה בעיניו את המת כי זה היה בתחילת ימי נעוריו וגם אמר אחר כך שאותו המת היה רשע על כן נפל עליו פחד גדול עצום מאוד בלי שיעור והתחיל לצעוק מאוד בצעקה משונה מאוד ובאו במרוצה אנשי הבית ורצו לכונוס לחדרו. ולא יכלו לכונוס מחמת שרבנו ז"ל סגר מתחילה את החדר מבפנים והוכרחו לעשות תחבולות לכונוס ואיני זוכר אם סיפר ששתרו הכותל או שנכנסו מלמעלה מן הכותל האלקיר ובאו אליו ואחר כך נח מפחדו. ואמר שאותו המת היה רשע ובשביל זה נפרד כל כך, ואחר כך ראה כמה וכמה מתים ולא נפחד עוד, מכל שכן בסוף ימיו שאז נעשה בעל השדה שאז באו אליו לאלפים ולרבות בלי שיעור בשביל תיקון כי בזה היה עוסק ביותר לתקן נשמת המתים ונשמות ערטילאין שעדיין לא נכנסו בגוף כלל וכו' כמבואר במקום אחר.

וסיפר שהיה עני שבוע אחד ופעם אחד לא היה לו מה לאכול בערב והלך בשדה כדרכו ומצא פאטשיילע אחת עם גרופין והביא לביתו לבשל וכפי הנשמע מפיו שזה הדבר היה יקר בעיניו כמוצא שלל רב על שהיה לו בטחון בה' יתברך וה' יתברך הזמין לו פרנסה בשדה. כי שמעתי מפיו הקדוש שאמר שהוא יודע מבטחון שאפילו אם היה יושב בשדה ממש היה לו בטחון בה' יתברך שיזמין לו פרנסתו, אך זה הדבר קשה כבד יותר היינו שהצדיק האמתי יחזיק המעות אצלו ולא יפזר מיד זה קשה וכבד יותר וכו' וסיפר לפני שהיה לו שלוש מאות אדומים נדן שלו נדן שלו והיה אוכל מאותו המעות עד שכלה ואחר כך עבר עליו הני"ל שהיה עני וכו' כנ"ל אבל בתחילה לא חשב כלל רק עסק בעבודתו ואכל מהסך הני"ל וכו' כנ"ל...

עצות ותפילות

(לקוטי עצות – יראה ועבודה, א-ב)

❖ צריך לשמר עצמו מיראות חיצוניות, שלא יפיל עליו יראה משום דבר בעולם. רק כשבא עליו איזה יראה ופחד, יזכר מיד יראת ה' יתברך ופחדו הגדול, וימשיך על עצמו יראת ה' כל היום תמיד. ועל-ידי זה יוכל להתפלל עם כחות, להוציא בכח גדול תפלתו, והיה תפלתו בבחינת רעמים, ויזכה לשמע היטב מה שמוציא בפיו, ועל-ידי זה יזכה לשמחה, לעשות כל המצוות בשמחה גדולה מהמצוה בעצמה, ועל-ידי זה יזכה לידע לבטל כל הגזרות אפילו לאחר גזר-דין, חס ושלום (לקוטי מוהר"ן, סימן ה').

❖ גם צריך לשתף האהבה עם היראה כדי לזכות לכל הני"ל, כי עיקר ההתגברות הוא על-ידי האהבה, אך אף-על-פי-כן צריכין להקדים את היראה (שם).

❖ אתה נגלית בענן כבודך על עם קדשך לדבר עמם. בקולות וברקים עליהם נגלית ובקול שופר עליהם הופעת בהגלותך מלכנו על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצוות. ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתעזרנו ברחמיך הרבים לקיים מצוותיך בשמחה גדולה, ותזכני ברחמיך הרבים להתפלל לפניך בכל כחי, וכל מיני כח שנמצא בי ברמ"ח אברי וש"ה גידי, בבשר וגידין ועצמות ועורקים בחלב ובדם, וכל הכח שיש במח שבראש, ובמח שמתפשט בכל הגוף, וכל הכח שיש בחמשה חושים. וכל שאר מיני כחות כלם יכללו בתוך התפלה, שאזכה להוציא הקול והדבור של התפלה בכח גדול. ואזכה שיהיה קולי נשמע כמו רעם גבורותיך, והקול הזה יעורר כוונת לבי, שלבי יהיה שומע ומבין היטב מה שאני מתפלל לפניך, שאזכה להתפלל בכוונת הלב.

❖ וזכני שיהיה לי יראת שמים יראת הרוממות, ואהיה נשמר שלא יהיה לי שום יראה חיצונה כלל, שלא אירא ולא אפחד משום דבר שבעולם, לא משר ואדון, ולא משום אדם שבעולם, ולא מחיה רעה ולסטים, ולא משום דבר שבעולם, ולא יהיה לי שום פחד ויראה חיצונה כלל, כי אם ממך לבד אירא ואפחד תמיד, ואזכה ברחמיך ליראה עלאה יראת הרוממות.

❖ וזכני לאהבה את שמך הגדול באמת אהבת המישור, ויחד לבני לאהבה וליראה את שמך. ותציל אותי מיראות הנפולות, שלא אתירא משום דבר שבעולם, כי אם ממך לבד אירא ואפחד תמיד, לבעבור תהיה יראתך על פני בלתי אחטא לעולם... (לקוטי תפילות א' – מתוך תפילה ה')

שיחות

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

... עכשיו הוא זמן הגאולה, יש לנו כבר רבנו הקדוש פה בעולם. תורות כאלו, תפלות כאלו, מעשיות כאלו.. האם יש, נתגלה עדיין? שיכול להושיע את כל העולם ברגע אחד, בדבור אחד שלו הוא מהפך הכל, כל הכחות! זה אור חדש, זה אור חדש שלא נתגלה עדיין.

יש שיחה שאומר רבנו הקדוש בקצור גדול, הוא אמר...

כל הדבורים שיצאו מפיו, הוא אמר: "אני נהר המטהר מכל הכתמים!"

נו, מי אמר דבר כזה, "מכל הכתמים?"

העולם, הבעל-דבר, הוא התגבר מאד, הוא רצה להרג את רבי נתן ורבנו והכל. והוא חי וקיים, דוד מלך ישראל - חי וקיים!

הוא חי וקיים בלבנו, במחננו, בכל דבור הוא אור כזה שלא היה עדיין מעולם! אי אפשר להגיע לזה, איך?

רבנו הקדוש יש לו כח להפך הכל, את כל העולם. הוא יכבוש כל העולם, הוא כובש כל העולם בדבור אחד. הוא כובש כל העולם, כל הרבנים וכל החכמים וכל...

לא צריכים הרבה לדבר, רק לראות ה'ספורי מעשיות', השיחות שלו, ה'לקוטי תפלות' שלו, התורות שלו. רואים בעיניים שזה מה שגילה עוד לא מספיק.

יש עוד ועוד.. בלי סוף ותכלית!

הכל בשבילנו - לעזר לנו...

מכתב

(ספר אבי הנחל א' - מכתב י"ח - המשך)

הצדיק האמת הוא מטה כלפי

חסד תמיד ומוצא טוב בכל אחד מישראל, כי יודע

ללקט כל מיני שערות טובות שנמצא בכל אחד

מישראל כל זמן ששם ישראל נקרא עליו, ועל-

ידי זה הוא עוסק ברפואות כל אחד, ואפילו אם

הוא חולה גדול מאד מאד בחלי הנפש, כי הוא

מוצא בו גם-כן נקודות טובות בחינת שערות,

דהיינו מה שמנתק עצמו מרע לטוב כשערה, ועל

ידי זה ממשיך גם עליו שכליות וצמצומים עד

שמכניס בו גם-כן השגות אלקות, שזהו עיקר

גדלת הצדיק, כשיכול לרפאות גם החולה הגדול

ביותר, כי כל מה שהחולה גדול ביותר - צריך רופא

גדול ביותר. וזאת הנקדה טובה כחוט השערה שיש בכל

אחד הוא בחינת צינור וכלי שהצדיק ממשיך על-ידו גם עליו

השגות אלקות.

עיקר האהבה ואחדות על-ידי השערות הני"ל, על-ידי שאין מסתכלין על הרע שבחברו, רק משתדלין בכל כחו למצא בו איזה טוב. אפילו אם נדמה לו שרעתו רבה מאד, אף-על-פי-כן יחפש וימצא בו שערות טובות על כל פנים.

עיקר יגיעת הצדיק האמת הוא להמשיך השגות אלקות בתלמידיו בדרכים נפלאים, עד שיוכלו להאיר בתלמידיהם, ובתלמידי תלמידיהם

לדורות עולם, עד שכלם ידעו את ה', ועל ידי זה יכולין להחיות את כל העולם כְּלוּ, וכל אחד יכול להבין ולהשכיל עצות ודרכים להתקרב לה' יתברך עד שיזכה להשגות אלקות.

עיקר התרחקות ישראל מאביהם שבשמים, ועיקר כלל כל הפגמים ואריכת הגלות, הכל על-ידי ההעלמה הגדולה שנתעלם אור הצדיק האמת שהוא הפאר והיפי והחן וההדר של ישראל והוא הראש בית. ועל ידי המחלקת והקטגוריא נעלם אור הגדול והקדוש הזה מאתנו, ואזי מתגבר בחינת הראש כל חוצות רב דקלפה, כמו שכתוב "תשתכנה אבני קדש בראש כל חוצות", ועל-ידי זה נתעלם שם ה' ונסתלקו המאורי אור וגברו המאורי אש.

~ אחינו בית ישראל ~

"אין צדקה נחשבת כמו צדקת הדפוס"

תרמו נא, בעיני יפה, למען העלון שלכם.

[בכל סניפי הדואר, חשבון מס' 7-2255-89]

